

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 27.6.2002
KOM(2002) 353 endelig

2000/0158 (COD)

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

**i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c),
om Europa-Parlamentets ændringer til Rådets fælles holdning til
forslag til**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om affald af elektrisk og elektronisk udstyr

OM ÆNDRING AF KOMMISSIONENS FORSLAG

i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

**i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c),
om Europa-Parlamentets ændringer til Rådets fælles holdning til
forslag til**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om affald af elektrisk og elektronisk udstyr

1. BAGGRUND

Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (KOM (2000) 347 endelig udgave) blev vedtaget af Kommissionen den 13. juni 2000 og offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende C 365E af 19. december 2000.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 29. november 2000.

Regionsudvalget afgav udtalelse den 14. februar 2001.

Europa-Parlamentet afgav udtalelse (ved førstebehandlingen) den 15. maj 2001.

Kommissionen vedtog et ændret forslag den 6. juni 2001 (KOM (2001)315 endelig udgave).

Rådet vedtog sin fælles holdning den 4. december 2001.

Europa-Parlamentet afgav udtalelse (ved andenbehandlingen) den 10. april 2002.

Kommissionen fremsætter nærværende udtalelse om Europa-Parlamentets ændringsforslag i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c).

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Forslaget har til formål at indføre foranstaltninger til forebyggelse af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, til indsamling af elektrisk og elektronisk udstyr og til behandling, genbrug og nyttiggørelse af begge. Det foreslås, at medlemsstaterne etablerer særskilt indsamling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) og sikrer forsvarlig behandling, nyttiggørelse og bortskaffelse af WEEE. Behandling, nyttiggørelse og bortskaffelse af WEEE skal finansieres af producenterne, så det bliver økonomisk attraktivt at konstruere elektrisk og elektronisk udstyr, der passer til kravene til forsvarlig affaldshåndtering. Forbrugerne skal have mulighed for at tilbagelevere deres udstyr gratis. Der er fastsat kvantitative mål for genbrug, genvinding og nyttiggørelse.

3. KOMMISSIONENS HOLDNING TIL EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG

3.1. Sammenfatning af Kommissionens holdning

Europa-Parlamentet har fremsat 46 ændringsforslag. Kommissionen kan acceptere 17 ændringsforslag i deres helhed (ændringsforslag nr. 9, 11, 12, 13, 15, 17, 18, 19, 24, 27, 28, 39, 40, 44, 45, 50 og 57), 1 ændringsforslag kan accepteres delvis (ændringsforslag nr. 23), og 17 ændringsforslag kan accepteres i princippet (ændringsforslag nr. 5, 6, 7, 10, 21, 41, 42, 47 (første del), 48, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 66 og 92). De øvrige 11 ændringsforslag (ændringsforslag nr. 2, 4, 8, 22, 25, 26, 29, 32, 56, 64 and 68) kan Kommissionen ikke acceptere.

3.2. Europa-Parlamentets ændringsforslag ved andenbehandlingen

3.2.1. Accepterede ændringsforslag

Kommissionen kan tilslutte sig følgende ændringsforslag vedrørende betragtningerne: ændringsforslag nr. **9** (skærpelse af den enkelte producents ansvar i betragtning 16), **11** (information om pligten til ikke længere at bortskaffe kasseret udstyr med usorteret affald i betragtning 18), **12** (inspektion og overvågning i ny betragtning 19a) og **13** (oplysninger om eksport af WEEE).

Kommissionen accepterer ændringsforslag nr. **15** om, at en midlertidig undtagelse for små selvstændige producenter udgår, ændringsforslag nr. **17** om præcisering af, at en videreforsandler ikke betragtes som producent, hvis producentens varemærke er angivet på udstyret, ændringsforslag nr. **18** om præcisering af, at den første indehaver betragtes som den erhvervsmæssige importør i tilfælde af finansieringsaftaler, og ændringsforslag nr. **19** med en ny definition af individuel finansiering. Kommissionen kan ligeledes tilslutte sig ændringsforslag nr. **24**, hvor det gøres tydeligt, at behandling skal finde sted under anvendelse af den nyeste nyttiggørelses- og genvindingsteknologi, og støtter, at den dato, hvor målene for nyttiggørelse, genbrug og genvinding skal være nået, rykkes frem til den 31. december 2005 (ændringsforslag nr. **27**).

Kommissionen støtter forhøjelsen af målene for salgsautomater i ændringsforslag nr. **28**, tydeliggørelsen af tidspunkt og betingelser for revision af målene for genbrug, nyttiggørelse og genvinding i ændringsforslag nr. **39** og medlemsstaternes pligt til at fremme udvikling af ny teknologi i ændringsforslag nr. **40**. Kommissionen kan ligeledes tilslutte sig, at brugerne også skal oplyses om forbuddet mod bortskaffelse af WEEE sammen med usorteret husholdningsaffald (ændringsforslag nr. **44**), og om tilstedeværelsen af farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (ændringsforslag nr. **45**). Kommissionen støtter, at der skal stilles oplysninger og brugsanvisninger til rådighed for behandlingsanlæg, herunder genbrugscentre og genvindingsanlæg (ændringsforslag nr. **50**). Kommissionen bifalder ændringsforslag nr. **57** med en ny artikel 16a om håndhævelse, inspektion og overvågning.

3.2.2. Delvis accepterede ændringsforslag

I ændringsforslag nr. **23** tilslutter Kommissionen sig, at medlemsstaterne skal sikre, at WEEE ikke længere bortskaffes sammen med usorteret husholdningsaffald (nyt stk. -1), og at distributører kan afvise kontamineret WEEE (artikler 4, stk. 1, tredje afsnit efter litra a) og b)).

Kommissionen accepterer princippet om, at medlemsstaterne skal sikre, at producenter kan oprette og administrere individuelle og/eller kollektive tilbagetagningsordninger (forudsat, at direktivets mål er opfyldt) (artikel 4, stk. 1, afsnittet efter litra a) og b)). Det samme gælder producenternes mulighed for at indføre tilbagetagningsordninger for private husholdninger (artikel 4, stk. 2). Medlemsstaternes forpligtelse til at indføre særlige indsamlingssteder for kontamineret WEEE bør ikke medføre urimeligt høje omkostninger (artikel 4, stk. 1, andet afsnit efter litra a) og b)). Datoen 31. december 2007 for vedtagelse af nye mål for årene efter 2008 er acceptabel og indskrænker ikke Kommissionens initiativret (artikel 4, stk. 4, sidste afsnit).

Kommissionen kan ikke acceptere, at medlemsstaterne skal have mulighed for at fravige princippet om tilbagetagning, der er gratis for forbrugerne, da forbrugernes motivation og ønsket om at indregne omkostningerne til affaldsforvaltning i produktprisen derved kan mindskes (artikel 4, stk. 1, litra b), andet afsnit). Medlemsstaternes pligt til at sikre, at brugt elektrisk og elektronisk udstyr, som eksporteres, er egnet og beregnet til genbrug, må afvises, da medlemsstaterne ikke kan kontrollere, hvad der sker med udstyret uden for deres grænser (nyt afsnit i artikel 4, stk. 3). I samme stykke anses henvisningen til det nye stykke -1 for overflødig, da det nye stykke rummer en generel forpligtelse, mens de andre to stykker, der henvises til, (1 og 2) omhandler indsamling hos henholdsvis private og ikke-private. I artikel 4, stk. 4, første afsnit, anser Kommissionen det nye bindende mål på 6 kg fra private husholdninger for meget højt, men er rede til at acceptere et sådant mål. Eftesom dataindsamling og -udveksling tager tid, anser Kommissionen imidlertid måldatoen på 31. december 2005 i ændringsforslaget (dvs. at der skal være forelagt dokumentation inden denne dato) for urealistisk, så denne del af ændringsforslaget må afvises.

3.2.3. *Principielt accepterede ændringsforslag*

Kommissionen kan tilslutte sig princippet i følgende ændringsforslag vedrørende betragtningerne: Ændringsforslag nr. 5 (passagen om, at direktivets bestemmelser ikke indskrænker de mulige finansieringskilder, udgår; ingen indvendinger, men ingen særlig begrundelse for, at den skulle udgå), ændringsforslag nr. 6 (forbud mod bortskaffelse af husholdningsaffald og opstilling af obligatoriske indsamlingsmål; målværdien bør ikke anføres i en betragtning; betragtningens andet punktum bør formuleres således: "*For at sikre, at medlemsstaterne indfører effektive indsamlingsordninger, bør det kræves, at de indsamler en stor andel af private husholdningers WEEE.*") og ændringsforslag nr. 7 (forrang til genbrug og opnåelse af det højest mulige niveau for genanvendelse og nyttiggørelse; "det højest mulige niveau" er et uklart udtryk, og genanvendelse og nyttiggørelse bør kun fremmes, hvis det er miljømæssigt fordelagtigt og kan begrundes under hensyn til bæredygtigheden; ændringen bør formuleres således: "*Genbrug af WEEE og dets komponenter, delkomponenter og hjælpematerialer bør om muligt prioriteres. I tilfælde, hvor genbrug ikke foretrækkes, bør alt særskilt indsamlet WEEE sendes til nyttiggørelse, under hvilken der bør nås et højt niveau for genanvendelse og nyttiggørelse.*").

I ændringsforslag nr. 10 kan Kommissionen fuldt ud tilslutte sig fremhævelsen af den enkelte producentens ansvar (første punktum), muligheden af at bibeholde bestående finansieringsaftaler i 10 år (tredje punktum) og producenternes kollektive finansiering af historisk affald i forhold til deres markedsandele (fjerde punktum). Kommissionen er enig i indregning af omkostningerne til affaldsforvaltning i

produktprisen (andet punktum; det bør kun opfattes som et generelt princip, da det er vanskeligt at fastsætte omkostningerne til affaldsforvaltning i hvert enkelt tilfælde og kontrollere, at de indgår i produktprisen; der bør også åbnes mulighed for specifikke løsninger til bestemte produktgrupper, hvis det er nødvendigt; af disse grunde foreslår Kommissionen at ændre formuleringen til følgende: "*Omkostningerne til indsamling, behandling og miljømæssigt forsvarlig bortskaffelse bør om muligt indregnes i produktprisen.*"). Kommissionen tilslutter sig princippet om, at producenterne kan lade omkostningerne til historisk affald fremgå af produktprisen, og at sådanne omkostninger skal svare til de faktiske omkostninger (femte og sjette punktum; uden indskrænkning af bestemmelserne i traktatens artikel 88 og 89; i femte punktum indsættes følgende udtryk: "*[... af historisk affald] i overensstemmelse med traktatens artikel 88 og 89.*").

Den nye definition af finansieringsaftale i ændringsforslag nr. **21** kan accepteres i princippet (hvis den er i overensstemmelse med anden relevant EU-lovgivning).

I ændringsforslag nr. **41** (artikel 7, stk. 2) kan Kommissionen fuldt ud acceptere første afsnit om, at producenternes individuelle økonomiske ansvar skærpes. Resten af ændringsforslaget kan accepteres i princippet. Hvordan den anmodning til Kommissionen, som omtales i andet afsnit, skal udformes i praksis er ikke klart. Der bør ikke kræves nogen formel bekræftelse fra Kommissionen, da noget sådant ikke kan ske, uden at Kommissionens behov for yderligere personaleressourcer øges betragteligt. Der foreslås i stedet en notifikationsprocedure, som Kommissionen kan benytte som udgangspunkt for en eventuel overtædelsesprocedure i tilfælde af manglende overholdelse af betingelserne i dette ændringsforslag. Det kan f.eks. gøres således: "*Medlemsstaterne kan benytte kollektive finansieringsordninger, hvis de kan påvise, at individuelle finansieringsordninger ville medføre uforholdsmæssigt store omkostninger. De underretter Kommissionen om sådanne ordninger og giver den fornødne begrundelse.*" Kommissionen går ind for princippet om indregning af omkostningerne til affaldsforvaltning i produktprisen, men det bør snarere være omhandlet i en betragtning end i en retligt bindende bestemmelse. Det kan blive vanskeligt i hvert enkelt tilfælde at beregne disse omkostninger og kontrollere, at de indregnes. Kommissionen kan acceptere, at bestående finansieringsordninger bevares i en begrænset periode, dog således at der kan blive behov for yderligere drøftelse af detaljerne.

Princippet i ændringsforslag nr. **42** om kollektivt ansvar for historisk affald og et synligt gebyr i en begrænset periode kan accepteres, dog skal bestemmelserne i traktatens artikel 88 og 89 overholdes. Noget sådant kan tydeliggøres ved, at der indsættes følgende udtryk til sidst i andet afsnit i artikel 7, stk. 3: "*[... historisk affald] i overensstemmelse med traktatens artikel 88 og 89.*"

Ændringsforslag nr. **47** (første del som udformet af Europa-Parlamentet) kan accepteres i princippet, omend det er uklart, hvordan medlemsstaterne kan sikre, at forbrugerne medvirker til indsamling. Især bør det ikke medføre overdrevne sanktioner. En mulighed er følgende nye formulering: "*Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at forbrugerne medvirker til indsamling af WEEE, og til at lette deres deltagelse i indsamlings-, behandlings- og nyttiggørelsesprocessen.*"

Udvidelsen i ændringsforslag nr. **48** af kravet om mærkning af elektrisk udstyr med den overstregede skraldespand, således at alt udstyr er omfattet, er i princippet

acceptabelt, selv om det synes overflødigt for mere omfangsrigt udstyr. På tilsvarende måde kan Kommissionen støtte kravet i ændringsforslag nr. **49** om særlig mærkning af udstyr, der markedsføres efter en bestemt dato, men den måde, det konkret skal gøres på, mangler stadig at blive fastlagt. Det samme gælder ændringsforslag nr. **51**.

De yderligere oplysninger, der kræves i ændringsforslag nr. **52** (producentregister, opdeling efter indsamlingskanaler og eksporterede mængder), kan være til nytte, men det bør undersøges nærmere, hvilke praktiske følger og hvor meget ekstra bureaukrati dette ændringsforslag indebærer, inden det vedtages endeligt. Den forøgede rapporteringshyppighed og afkortningen af frister i ændringsforslag nr. **53**, **54** og **55** kan accepteres i princippet, men inden disse ændringsforslag vedtages endeligt, bør det nøje overvejes, om der er ressourcer til rådighed hertil. Desuden bør der sikres overensstemmelse med direktiv 91/692/EØF.

Ændringsforslag nr. **66** om ændring af beskrivelsen af, hvad der forstås ved udstyr, der indeholder særlige stoffer og derfor bør behandles for sig, er i princippet acceptabelt, men detaljerne deri må kontrolleres, inden forslaget vedtages endeligt. Ændringsforslag nr. **92**, hvor medlemsstaternes mulighed for at pålægge producenter at dække omkostningerne vedrørende nyt "herreløst" affald i fællesskab ændres til, at alle producenter skal stille passende finansielle garantier, kan accepteres i princippet. Da ændringsforslaget indebærer grundlæggende ændringer, er det imidlertid påkrævet, at der foretages en omhyggelig vurdering af det. Det kan også blive nødvendigt at udarbejde det mere detaljeret.

3.2.4. Ikke accepterede ændringsforslag

Kommissionen kan ikke acceptere følgende ændringsforslag til betragtningerne: Ændringsforslag nr. **2** (ny betragtning 10a om ændring af direktivet om batterier; dette indskrænker Kommissionens initiativret og falder uden for dette direktivs anvendelsesområde), ændringsforslag nr. **4** (ny betragtning 11a om at medlemsstaterne selv kan fastlægge de omstændigheder, hvorunder en distributør kan nægte tilbagetagning af WEEE; det bør ske på EU-plan) og ændringsforslag nr. **8** (ny betragtning 15a om eksport af WEEE; medlemsstaterne kan ikke kontrollere, hvad der sker med udstyret uden for deres grænser, se også ændringsforslag nr. 23).

Ændringsforslag nr. **22** om produktdesign med henblik på genbrug og genvinding kan ikke accepteres, da detaljerne i sådanne krav til produkters udformning bør udarbejdes med stor omhu ifølge principperne i grønbogen om integreret produktpolitik. Det kan f.eks. være mere hensigtsmæssigt at forbedre udstyrets miljømæssige ydeevne under dets livscyklus end at fokusere på, at det udelukkende konstrueres med henblik på genbrug og genvinding. Det planlagte direktiv om miljømæssig udformning af elektrisk og elektronisk udstyr kan blive rammen om sådanne krav.

Ændringsforslag nr. **25** afvises, da betingelserne for forsvarlig behandling af WEEE allerede er defineret i direktivet, og det ikke er hensigtsmæssigt at fastsætte betingelser for transport af affald i dette direktiv. Dette tværgående spørgsmål henhører under forordning 259/93. Det samme gælder ændringsforslag nr. **26**, som giver medlemsstaterne mulighed for, under visse forudsætninger, at modsætte sig transporter i overensstemmelse med forordning 259/93.

Kommissionen kan ikke gå ind for ændringsforslag nr. **29**, **32** og **68** om højere nyttiggørelsesprocenter for tre produktkategorier uden en tilsvarende forhøjelse af genbrugs- og genvindingsprocenterne, således som Europa-Parlamentets miljøudvalg havde foreslået. En større forskel mellem nyttiggørelsesprocent og genbrug/genvindingsprocent kan tilskynde til afbrænding af affaldsfraktioner, der ikke er særlig egnede til miljømæssigt forsvarlig forbrænding. Det bør bemærkes, at genbrug og/eller genvinding må foretrækkes frem for forbrænding med energigenvinding for de fleste WEEE-fraktioner. Andre fraktioner indeholder stoffer, der kan skabe problemer ved forbrænding, især hvis den ikke er tilstrækkelig kontrolleret. Det kan især være kritisk i lande, der mangler kapacitet til forsvarlig forbrænding og har vanskeligt ved at opnå høje genbrugs- og genvindingsprocenter. Der er derfor risiko for, at ændringsforslaget vil føre til dårligt kontrolleret forbrænding og dermed miljøforurening.

Ændringsforslag nr. **56** pålægger Kommissionen at offentliggøre en rapport senest ni måneder efter udløbet af den første rapporteringsperiode. Dette kan ikke accepteres, da Kommissionen først kan have en sådan rapport klar en vis rimelig tid efter, at den har modtaget de nationale rapporter. Derfor bør formuleringen i den fælles holdning fastholdes. Ændringsforslag nr. **64** afvises, da al asbest i WEEE er asbestaffald.

4. KONKLUSION

I henhold til artikel 250, stk. 2, i EF-traktaten ændrer Kommissionen sit forslag som anført ovenfor.